

22 Oct 87

Chị Thơ

Tôi gửi cho chị hai bài thơ như từ xưa. Nên
trình bày bài thơ của Nguyễn Chí Thiện trước và
bài của M.Đ. H. T. sau thì mới hợp lý - và để nghị
lựa một chỗ mà in.

ngắm mãi di lam cho người nghe xúc động.
Chúc thành công.

nam c

ÔM ĐAU KHÔNG THUỐC

Ôm đau không thuốc, không gì
Chuyên thông thường đó nói chỉ thêm nhiều!
Bác nằm liền - sát cầu tiêu
Mùi phân nước giải sóng chiều nồng hôi
Bác đi, Bác sắp chết rồi
Bác không còn sức để ngó được lên
Bác nằm thoi thóp khe rêu
Bát cơm ngô, bát rau dền đặt bên
Bác thêm một miếng đường phen
Nhà giam Cộng sản bác quên bác từ
Trưa nay cái chết lù lù
Tối khiêng bác - khối hận thù ngàn thu!

(1968)

CẢNH TỰ NHẬN TRONG TRẠI TỰ CỬ

CHÚNG TÔI SỐNG

Chúng tôi sống giữa lòng thung lũng
Bốn bên là rừng núi bọc vây quanh
Ở rúc chui trong mây dầy nhà tranh
Đầy rệp muỗi, đầy mồ hôi, bóng tối
Bệnh tật cho nhau, đời ôi hết lối
Tuyệt vọng ngắm dần, hũn xác tả tơi
Bão dầy là kiếp sống của con người
Của trâu, chó? So làm sao, quá khổ!
Lâm kiệt lực nếu không đẩy trời đó
Ôm ngửi rên, bóng súng thúc vào lưng
Bướng lại ư? Hãy cứ coi chừng

Xa lim tối, chân cùm dệp nát !
 Lũ chúng tôi triển miên đói khát
 Đánh liều xới lật cả củ cây rừng
 Bữa cơm xong mà cứ tưởng chừng
 Chưa có một thù gì trong ruột cả !
 -Đem nắm mỡ, mỡ toàn mỡ thịt cá
 Ngậy béo ngời vò cả vỏ khoai lang
 Có ai ngờ thăm thẳm chốn rừng hoang
 Đẳng cất đầu dân lành hàng chục vạn
 Và sát hại bằng muôn ngàn thủ đoạn
 Vừa bạo tàn, vừa khôn nạn, gian ngoan
 Biết bao người chết thêm chết oan
 Chết kiệt ly, chết thường hãn, sốt rét
 Chết vì nuốt cả những loài bọ rết
 Vì thuốc men, trừ bọ khỏi hai
 Chết từ bất lực một không hai
 Biết bao cảnh, bao tình, quẩn quại !
 Có những kẻ thần hình thêm hại
 Phổi ho lao thổ huyết vẫn đi làm
 Lời kêu xin phân giải chỉ thêm nhảm
 Phòng y tế đủ hơn phòng mật thám !
 Những cơn bệnh bùng vãng hay nhột xam
 Bước khập khều như bóng quỷ hồn ma
 Buồn thay cho cảnh sống xa nhà
 Vả con mắt, thân mòn, còn đồn ã
 Nỗi đau khổ nói làm sao hết cả
 Đời tù nhân xiết bao nhục nhã
 Có những buổi mưa rồi tâm tã
 Vác áo quần ra đứng cả ngoài sân
 Lũ công an lục soát toàn thân
 Thu đoạt cả vật tôi cần — miếng dẻ !
 Cụ Mác ơi, cụ là đồ chó đẻ
 Thiên đường Cụ hứa như thế kia ư ?
 Có những người đau ốm cũng không tha
 Cứ bắt đứng dầm mưa cho ướt sũng !
 Tôi mới sống trong lồng thung lũng
 Non gần một tháng nay thôi
 Nhưng mùa đông sắp đến kia rồi
 Cái đói sẽ kèm thêm cái rét
 Khó cực còn gặp mây lên đây ?

(1962)

AI TRỞ VỀ XỨ VIỆT

Minh Đức Hoài Trinh

Ai trở về xứ Việt
Nhấn dùm ta người ấy ở trong tù
Nghe đâu đây vang giọng hồn rên xiết
Đài lắm không? - Đẳng đẳng mấy mùa thu.

Ai ~~trở~~ về xứ Việt
Thăm dùm ta người ấy ở trong tù
Cho ta gửi một mảnh trời xanh biếc
Thay dùm ~~ta~~ màu trời ngục âm u

Các bạn ta ơi, bao giờ được thả?
Đến bao giờ ăn được bát cơm tươi?
Được lắng nghe tiếng chim cuội trong gió lá?
Đến bao giờ, bao giờ, hồn uất mới nguôi?

Người bạn tù ơi, ta không quên đâu
Nhớ hôm xưa nhìn đôi tay cùm xích
Hàng sông xưa chia cách vạn tình lâu
Ai tra tấn nghe lòng ai kim chích.

Ai trở về xứ Việt
Ta gửi về theo một ít tự do
Và nhiều lắm, nhiều nhớ thương tha thiết
Đến cửa ngục tù chia bớt chút buồn lo
Còn bạn nữa, biết nhau từ thuở ấu
Ta sẽ về đón ở cửa âm u
Trời sẽ đẹp mùa xuân hồng biết mấy
Đâu ngoài kia mây có chịu mùa thu.